

6 november 2007

Aan de heer H. Eversdijk,
Koriander 11,
4451 TA Heinkenszand.

Onderwerp: Ontpolderen.

Geachte heer Eversdijk, beste Huib,

In de Provinciale Zeeuwse Courant van 3 november jl. geeft u aan hoe “milieuactivisten” zouden moeten denken over ontpolderen in relatie tot het inleveren van landbouwgrond. U stelt dat voor iedere hectare landbouwgrond die in Nederland moet worden ingeleverd, elders in de wereld vier hectare moet worden gewonnen. Dit gebeurt dan naar uw mening meestal door ontbossing. U roept “milieuactivisten” op om hier eens aan te denken. Daarbij is het u wellicht ontgaan, dat estuariene natuur qua ecologische betekenis vergelijkbaar is met de opbrengsten van een tropisch regenwoud. Indien u de ontpolderplannen in het globale duurzaamheidsstreven wilt plaatsen, juich ik dat toe, maar dan met afweging van alle hoofdstukken van duurzaamheid (inclusief mobiliteit, energie, biodiversiteit, e.a.).

Milieuactivisme heeft bij sommige mensen een slecht imago, omdat ze milieuproblemen zouden overdrijven en milieu te veel boven andere zaken zoals economie, zouden plaatsen. Er is echter wel wereldwijde erkenning voor milieuactivisme, zo bleek bijvoorbeeld in 2004 door het uitreiken van de Nobelprijs voor de Vrede aan de Keniaanse activiste Wangari Maathai. Zij was de eerste Afrikaanse vrouw die de Nobelprijs voor de Vrede kreeg voor “haar bijdrage aan duurzame ontwikkeling, democratie en vrede”.¹ Ik ga er zonder meer van uit, dat u milieuactivisten een goed hart toedraagt. Echter uw koppeling van milieuactivisten met ontpolderen ontgaat mij geheel. Laat ik het sterker stellen, de door u gesuggereerde koppeling is er niet. De realiteit is, dat voorstanders voor een goed milieubeleid –u noemt ze milieuactivisten- een positief signaal hebben afgegeven over hetgeen is afgesproken in de Lange Termijn Visie Schelde-estuarium (LTV). Wanneer de ontpoldering niet doorgaat blijft er achterstand in de natuurlijkheid van het Schelde-estuarium. Dat is in strijd met de LTV afspraken. De Vlaamse en Nederlandse parlementen én Provinciale Staten van Zeeland willen en kunnen die afspraken niet schenden. Die zijn plechtig vastgelegd in een verdrag tussen Nederland en Vlaanderen. De rechter zal ze, bij niet nakomen ervan, kunnen afdwingen.

Maar ik geloof er sterk in dat de rechter er niet aan te pas zal hoeven te komen. Het zijn met name uw CDA bewindslieden in de Tweede Kamer en het kabinet, die het geheel hebben bedacht en het zullen gaan uitvoeren. Dat laatste heeft minister G. Verburg klip en klaar verwoord in o.m. haar brief d.d. 27 april 2007 aan de Tweede Kamer over de Scheldeverdragen. De minister licht toe hoe het in de Westerschelde gaat met het drieluik *natuurherstel, ontpoldering en vaarwegverruiming*. De minister geeft voorts aan, dat zij desnoods het onteigeningsinstrument zal toepassen om de natuurontwikkeling te laten slagen.

Concluderend moet ik u adviseren uw ingezonden brief aan uw partijgenote, de minister van LNV te richten. Zij is vanaf begin april 2007 met de provincie en met Zeeuwse maatschappelijke organisaties in gesprek om te komen tot een breed gedragen pakket van maatregelen om de natuurdoelstelling van de 600 hectare nieuwe estuariene natuur te realiseren. De minister van LNV waardeert de Zeeuwse inspanningen en is gaarne bereid Zeeland te steunen in de verdere ontwikkeling van de voorstellen. Aldus de minister in haar brief.

Uw oproep aan “milieuactivisten” is daarom niet alleen overbodig, maar ook verwarrend voor hen die wat minder bekend zijn met het Schelgedossier.

Met vriendelijke groet,
Leen Harpe,
fractievoorzitter.

Cc: PZC

¹ <http://nl.wikipedia.org/wiki/Milieuactivist>